

Verkondiging Paaszondag, 9 april 2023¹

Eugène Burnand, Petrus en Johannes spoeden zich naar het graf

Daar is Petrus weer, in onze eerste lezing.

Hij lijkt wel opnieuw geboren. Hij is niet langer de mislukkeling, die ijskoud driemaal beweerde dat hij Jezus niet kende. Uit angst had hij zich van Jezus gedistantieerd. Angst voor zijn eigen hachje. En misschien óók wel, omdat hij heeft gedacht: 'is hij mijn Heer, die als een misdadiger wordt afgevoerd?'

Ik had me toch iets anders voorgesteld van leven in navolging van Jezus: een positie, aardse macht, godsdienstige autoriteit. Vult u maar in.

Het was een dood punt in het leven van Petrus. Alles waarvoor hij zijn netten en zijn boot achter zich had gelaten was in stukken. Hoe nu verder?

Wel, u hoorde het. Maanden later staat hij dapper en zonder angst te preken over zijn vernederde Heer die uit de dood is opgestaan. Hij heeft de stukken van zijn belabberd bestaan bij elkaar geraapt. Hij heeft zijn mislukking onder ogen gezien. Hij heeft eindelijk de weg van Jezus begrepen. Mislukking, lijden, vernedering, angst, eenzaamheid, ja sterven kunnen de weg zijn naar het ware leven. Die hoef je niet weg te stoppen, te maskeren om toch maar stoer over te komen. Je mag er zijn met al je zwakheden. Er is vergeving. Petrus voelt zich vergeven. Hij heeft ontdekt dat Jezus de door God aangestelde rechter is over de levenden en de doden.

¹ Hand., 70, 34a. 37-43; Kol. 3, 1-4; Johannes 20, 1-9

Jezus is onze rechter. Wel een heel bijzondere rechter. Een die zelf berecht is door de hoogste aardse rechter in zijn land: Pontius Pilatus. Wij noemen hem in elk credo. Jezus is berecht en gevonnist. De terdoodveroordeelde wordt zelf rechter. Jezus weet wat het is om berecht te worden, gevonnist, uitgestoten, vernederd, gedood. Kunnen wij een nog meer invoelende, genadiger rechter vinden dan Hij?

Soms heb je dat ook met dokters die ooit zwaar ziek zijn geweest of psychiaters die zelf een psychose hebben doorstaan. Als zij genezen, groeien ze niet zelden uit tot de beste artsen. Wie zelf diep is gegaan, kan naast de ander staan die in de put zit.

Daar is Maria Magdalena weer.

Zij stond op vrijdagmiddag bij het kruis van Jezus, samen met de Moeder van de Gekruisigde.

De vrouwen waren gebleven. Zij waren niet bang geweest voor hun hachje, hun positie. Die Maria Magdalena wèl had. Alles wijst erop dat zij een vooraanstaande plaats innam in de groep van eerste leerlingen. Zij is gebleven en komt op deze dag na de sabbat als eerste haar bed uit. Ook bij dit grafbezoek was niet helemaal duidelijk wat de zin ervan is. Waarom doen wij dat toch? Magdalena gaat gewoon. Zij volgt haar hart, haar diepe geloof, haar innige gehechtheid aan Jezus. Liefde is sterker dan de dood.

Dic nobis, Maria, quid vidisti in via?

Wat heb je onderweg gezien, Maria, op jouw levensweg, jouw geloofsweg? "Ik zag het graf van Christus, die leeft".

Zij ziet een graf, de steen weggerold en weet, gelooft, ervaart dat Jezus leeft.

Niemand is aanwezig geweest bij de verrijzenis van Jezus uit het graf. Het is het geheim tussen Jezus en zijn Vader.

Je kunt er op twee manieren mee omgaan.

Petrus en Johannes gaan naar het graf.

Je kunt met het paasgebeuren omgaan zoals Petrus. Hij gaat onderzoeken. Hij lijkt wel een inspecteur van politie. Hij onderzoekt het plaats delict, het graf van een gedode man. Hij lijkt wel een modern, wetenschappelijk levende mens. De zwachtels en de zweetdoek, *sudarium en vestes*, zijn er nog. Hij is dus niet gestolen, dan waren de doeken waarin Jezus was gewikkeld er ook niet meer geweest. *Christus lag in Todesbanden*. Nee, Jezus is ont-wikkeld. Als kindje en als dode was hij in doeken gewikkeld. Nu is Hij vrij. Het lijkkleed kon Hem niet vasthouden.

Tot zover Petrus. Een onderzoekende, zoekende gelovige.

Daarna Johannes, de meest geliefde leerling. Hij had tijdens het laatste avondmaal tegen Jezus' borst geleund. Hij voelde de hartenklop van zijn

meester. Ook hij was gebleven. Met de Moeder had hij onder het kruis gestaan. "Vrouw, zie daar uw Zoon...zie daar uw moeder".

Hij peilt dieper dan Petrus.

"Toen ging ook de andere leerling naar binnen; hij zag en geloofde".

Verstand en hart. Beide zijn aanwezig. Twee benaderingen van de verrijzenis van Jezus. Beide mogen er zijn. "Scimus Christus surrexisse a mortis vere". Scimus, het is een kwestie van Science, wetenschap. Het is de wetenschap van het verstand dat beschouwt en nadenkt, het is tegelijk de wetenschap van het hart dat liefheeft, dat hoopt, dat gelooft. Die moge ons vandaag gegeven worden.

Zalig Pasen. Alleluia, Amen.

pastoor Nico van der Peet